

ORFEO CATALÀ

CARRER DE SANT PERE MES ALT, 13

BARCELONA 26 DE Setbre. DE 1928

Copia

Sr. Jefe del Movimiento de la Comp. de los Ferrocarriles
de Madrid a Zaragoza y a Alicante (Red Catalana)

V PRESENTE.

Muy Sr. nuestro: Debiendo esta Sociedad Coral "Orfeo Català" efectuar una excursión artistica a Canet el domingo, día 28 de Octubre próximo, pasamos a solicitar de V. la concesión de un tren especial de ida y vuelta, como sigue:

IDA: Salida de Barcelona, al rededor de las 9.30 h.

Regreso Salida de Canet. " " " " 19.30 h.

Estamos dispuestos a satisfacer el importe de 400 billetes de 3 clase, número máximo de que se compondrá nuestra expedición, al precio que esa Compañia tiene establecido, para los billetes de ida y vuelta, de expedición diaria a precios reducidos, según Tarifa especial N° 2 G.V. capitulo 2, párrafo 1°.

Esperando se dignará atender esta petición, se ofrece de V
atento y s. s.

Q. E. S. M.

Por el " Orfeo Català "

Tesorero

Barcelona, 3 de octubre de 1928.

Servicio del Movimiento

M. Núm. 4133
Cap. 10 Art. 1
Grupo 6

Citense en la contestación el número, clasificación, iniciales y fecha de la presente.

M.Ed.

Sr. Presidente del ORFEÓ CATALÁ,

CIUDAD.

Muy Sr. mío: En contestación a su att. carta fecha 26 Sepbre. ppdo., cúpleme significar a Vd. que no hay inconveniente alguno por parte de este Servicio en la expedición del tren especial de Barcelona a Canet y regreso que interesan para el día 28 del actual, para cuyo tren se han estudiado los siguientes horarios:

IDA	Barcelona-Término.....	Sal. 9.30
	Canet.....	Ll. 10.30
REGRESO	Canet.....	Sal. 19.45
	Barcelona-Término.....	Ll. 20.45

Rogando a Vd. se sirva manifestarme si los citados horarios son de su conformidad, queda con este motivo atto. y s.s.

q. e. s. m.

EL JEFE DEL MOVIMIENTO

32
4.55

6.80

1820.

Copia

11 Octubre 8

Sr. Jefe del Movimiento de la Comp. de los Ferrocarriles
de Madrid a Zaragoza y a Alicante (Red Catalana)

CIUDAD.

Muy Sr. nuestro: Tengo el honor de manifestarle nuestra conformidad al contenido de su atenta carta del día 3 del corriente, relativo al tren especial por nosotros solicitado para Canet y regreso el día 28 del actual como sigue:

IDA	Barcelona-Término	Sal. 9.30
	Canet	Ll. 10.30
	Canet	Sal. 19.45
REGRESO	Barcelona-Término	Ll. 20.45

Agradeceríamos se sirviera dar las órdenes pertinentes para que en la taquilla correspondiente, nos tuvieran preparados los 400 billetes (ida y vuelta) la víspera de nuestra salida.

Dándole las mas expresivas gracias, se reitera su atto. y S. S.

Q. E. S. M.

El Presidente

Servicio del Movimiento

M. Núm. 4442
Cap. 10 Art. 1
Grupo 6

Citense en la contestación el número, clasificación, iniciales y fecha de la presente.

M.Ed.

Barcelona, 22 de octubre de 1928.

Sr. Presidente del Orfeo Catalá,

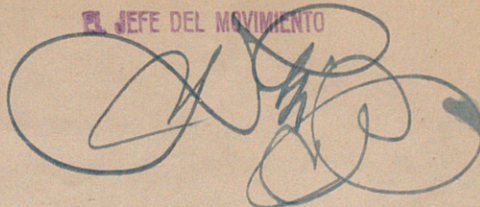
PRESENTE.

Muy Sr. mío: Me refiero a su att. carta fecha 11 del actual, y cúpleme manifestar a Vd. que el día 27 del corriente estarán a su disposición en taquillas los 400 billetes especiales de ida y vuelta para el tren especial de Barcelona a Canet y regreso que ha de expedirse el día 28.

Con este motivo me complazco en reiterarme de Vd.
muy atto. s.s.

q. e. s. m.

EL JEFE DEL MOVIMIENTO

400 lit 3ª a 4'55 1820 -

371 lit 3ª a 4'55 1688'05

20 lit 2ª a 6'80 a 136 - 1824'05

lifa en mg

4'05

23

Octubre

8

Copia

Sr. Jefe del Movimiento de la Comp. de los Ferrocarriles
de Madrid a Zaragoza y a Alicante (Red Catalana)

CIUDAD.

Muy Sr. nuestro: Referente al número y clase de billetes
para el tren especial del día 28, de Barcelona-Término a Canet y
regreso concedido por esa Compañía, según sus cartas del 3 y 22
del corriente, debemos manifestarle que tomaremos los siguientes:

371 billetes de 3ª clase y

20 " " 2ª "

el importe total de los cuales es equivalente al valor de 400
billetes de 3ª clase.

Se reitera de Vd. muy atto. y s. s.

Q. E. S. M.

Por el Presidente del "Orfeó Català"

Tesorero

COMPANIA DE LOS FERROCARRILES DE MADRID A ZARAGOZA Y A ALICANTE

RED CATALANA

MOVIMIENTO

8067.- 350 ejemplares.

AVISO NÚM. 218

Con motivo de una excursión artística a Canet organizada por el Orfeo Catalá, el próximo domingo, día 28, se expedirán los trenes especiales de viajeros siguientes:

Tren especial de viajeros BT—Cn 2

Tren especial de viajeros Cn—BT núm. 1

ESTACIONES	Tiempos de marcha	Horas de llegada	Tiempos de parada	Horas de salida	Cruces, pasos y alcances	ESTACIONES	Tiempos de marcha	Horas de llegada	Tiempos de parada	Horas de salida	Cruces, pasos y alcances
BARNA.-TÉRMINO...		—	—	9 30	=5118 q. d. p.	CANET		—	—	19 45	{=1113 que parará
Barna.-Pueblo Nuevo	6	—	—	9 36	5115	Arenys	5	19 50	3	19 53	— 152
Badalona	5	—	—	9 41	«Man.» M 5	Caldetas	5	19 58	1	19 59	
Mongat	3	—	—	9 44	5117	Llavaneras (apt.-apd.)	4	20 03	1	20 04	
Masnou	3	—	—	9 47		Mataró	7	20 11	2	20 13	
Ocata (apd.)	1	—	—	9 48		Vilasar	7	—	—	20 20	
	3	—	—		5119	Premiá	3	—	—	20 23	
Premiá	3	—	—	9 51	= 1112 q. d. p.	Ocata (apd.)	3	—	—	20 26	154
Vilasar	—	—	—	9 54		Masnou	1	—	—	20 27	5163
Mataró	6	10 00	3	10 03		Mongat	3	—	—	20 30	
Llavaneras (apt.-apd.)	7	10 10	1	10 11		Badalona	3	—	—	20 33	1120
Caldetas	6	10 17	1	10 18	— 111	Barna.-Pueblo Nuevo	6	—	—	20 39	5166
Arenys	4	10 22	2	10 24	{-3103 que parará	BARNA.-TÉRMINO...	6	20 45	—	—	5168
CANET	6	10 30	—	—							

No podrán expedirse en dicho día los trenes núms. 3102 y 5161.

Lo que se pone en conocimiento del personal interesado a los efectos reglamentarios consiguientes.

Barcelona, 25 octubre de 1928.

EL JEFE DEL MOVIMIENTO,

J. Aguilar.

ORFEÓ CATALÀ

Excursió a Canet de Mar

19 28 Octubre de 1928

Dr. Llorens

Casa D. _____

Carrer _____

DIARI DE MATARÓ

ANY VI

DILLUNS 29 OCTUBRE 1928

NÚM. 1620

L'Orfeó Català a Canet de Mar

Un dia inesborrable

Com a homes mediterranis ens sentim orgullosos de la jornada d'ahir, de l'acte esplendorós que celebrà tot un poble de la Costa. Canet de Mar, que s'ha distingit sempre pel seu fervor patriòtic i per la distinció amb que sap aprofitar la vida, va donar ahir una nova prova d'espiritualitat que per si sola és prou per elevar-lo a la més alta categoria dintre del nostre cor.

Després dels dies de tempesta, el sol va lluir al matí ahir com mai damunt la nostra mar històrica i legendària. I era un espectacle corprender veure tot un poble, adalant per retre un grandios homenatge a la primera institució coral de la nostra terra, la glòria de la qual és la glòria de tots nosaltres. Canet de Mar fou un foc encès de fraternitat patriòtica. Era emocionant veure com tots els veïns, tots, absolutament tots, es disputaven l'honor d'ajudar en llurs cases els orfeonistes i els obsequiaven i acompanyaven i la confiança amb que els directors els lliuraven els infants que formen part de l'Orfeó. Creien que els que tingueren la sort d'assistir als actes de Canet en serien un record inesborrable. Al matí, amb contemplar aquella església plena una hora abans d'arribar els cantaires i l'emoió pintada en els rostres quan entonaven tot l'*Al·leluia* dirigit per l'eminent Millet ja gairebé n'hauríem tingut prou. Però l'espectacle de la tarda ultrapassà tots els nostres càlculs. Consideren una amplíssima fàbrica, en la qual s'havien col·locat més de tres mil cadires, plena a vessar, amb gent dreta per tots els recons, i el tro d'aplaudiments que ressonà així que el Mestre aparegué al front dels seus cantaires i les ovacions que després es produïren entusiasmades, en aquella sala on mesos abans cantaven els telers l'himne del treball. En tots els cors batejava un mateix sentiment malgrat notar l'absència de quelcom de sagrat. Tothom estava abrandat de la mateixa fe i aquell acte era com una renovació.

Canet de Mar, és la nostra capella. Glòria al teu nom i glòria als teus homes que saben ésser tan fidels i abnegats i mantenir viva la nostra fe i la nostra esperança!

A Canet

Convidats emblematment pels organitzadors del Concert, en el tren de les nou del matí ens traslladàrem a la propera vila de Canet de Mar. Feta un matí esplèndid al bé una cortina de núvols amenaçava amb torbar la benignitat atmosfèrica.

A Canet vàrem saludar una colla de bons amics amb Josep Foré al front els quals ens encomanaren tot seguit llar franc optimisme per l'èxit de la festa.

Arribada de l'Orfeó Català

A dos quarts d'onze va arribar el tren especial que condueix els orfeonistes amb llurs mestres i representacions de Premsa, entre els quals vàrem saludar els senyors Llàrat i Pagès i Rueda, de *La Veu de Catalunya* i Manuel Valldeperes, de *La Nau*.

A l'estació i pels carrers els esperava gairebé tot el poble que va acollir-los amb evidents mostres de simpatia. Els orfeonistes van dirigir-se tot seguit cap a l'església parroquial on els esperava el rector Rad. Dr. Comerina, l'Ajuntament i una gran gentada que omplia completament el temple.

L'Ofici

Poc més de les onze va començar l'Ofici que tothom of devotament. Una secció d'homes de l'Orfeó interpretà la missa *The Christes Supplce* de Bombin i tota la massa coral dirigida pel mestre Millet cantà meravellosament l'*Al·leluia* i al final el *Cel blau*. La part de solista estigué a càrrec del senyor J. Terra.

Un cop acabat l'Ofici tots els orfeonistes acompanyats de gran nombre de veïns del poble van anar a l'Escola Montessori.

Distribució d'orfeonistes per les cases

El mestre Pajol, enfilat damunt d'un banc escolar reclama silenci i demana que els orfeonistes es posin a una banda i els representants dels veïns a una altra. Complimentada l'ordre, comença a llegir els noms de cantaires seguit dels de la família que els acoll i surten plegats. L'operació dura una bona estona al final de la qual tothom marxa content i satisfet cap a dinar.

Els representants de l'Associació de Música de Mataró, de *La Nau* i del DIARI DE MATARÓ foren esplèndidament obsequiats amb un dinar a l'Hotel del Santuari pel conegut fabricant de Canet senyor Tena a qui fem present, per la nostra part, la més sincera gratitud no solament pel magnànim obsequi sinó també per l'afecte i excel·lent companyonia amb que ens tractà.

El Concert

A quarts de quatre de la tarda començà a acudir gent a l'edifici que fou fàbrica de teixits de Francesc Pelix, en la porta de la qual s'havia fixat un avís el qual advertia que no s'admetrien criatures de menys de cinc anys.

La fàbrica, convertida habilitosament en sala de concerts presentava un magnífic cop de vista. Al cap d'avall s'hi havia muntat un empostissat guarnit amb garlandes de falles i flors. L'immensa sala arribà a omplir-se completament i encara hi havia gent dreta. Es calcula en més de 3.000 els assistents.

Es repartiren uns bells programes que dolen la següent salutació original de Joan Llenguaes:

Salutació

Déu te guardi Orfeó Català. Benvingut sies entre nosaltres!

Canet l'obre de bat a bat les portes, l'obre, molt més, de bat a bat el cor.

T'hem seguit, constants i fidels, anys i més anys en els teus gloriosos romatges a través de les terres nostrades i, al fruit amb la joia que s'exhala de les teves puríssimes cançons, i al plorar amb l'emoió intensa que elles ens encomanen, el desig de que aquestes cançons ressonessin un dia en la nostra vila, se'ns feia cada vegada més viu i més imperiós; cada vegada més irresistible.

Passava el temps i sentíem com una santa enveja d'aquella lloc que podien oferir-te, amb entusiasme i amb amor, el seu hostatge i podien rebre't generosos i podien gaudir-se de la teva alta i exemplar espiritualitat i podien homenajar-te amb l'efusió que mereixes.

Canet, la vila joiosa i riallera, que via, adalant i feinejant, arran mateix de l'aigua blava, ha volgut, sempre i tothora, tenir un lloc

d'honor, al costat de ses germanes, en totes les vibracions de la cultura i de l'esperit en la nostra terra.

Ells ha portat, humil però fèrvida, el seu petit impuls a l'obra dels Orfeons de Catalunya i ha estimat sempre l'obra gegantina i meravellosa de l'Orfeó Català, que tan directament ha contribuït al desenvolupament musical del nostre país i ha estat l'ànima de tot el nostre renaixement coral, com una de les més altes i més nobles i més genuïnes representacions del nostre esperit racial.

Avui tot l'aire de Canet vibra amb ressons inesfables de joia i de festa. Aquell desig constant, aquell somni ideal s'és convertit en la més bella i més falaguera de les realitats.

E merlissim Orfeó Català, amb el seu eminent mestre Lluís Millet i amb tot els seus altres mestres cooperadors i amb tots els seus brats cantaires, com una immensa família, abrandada per una mateixa fe i per un mateix ideal, són els seus hosts honorables.

Avui a Canet no's parlarà més que d'estimació i de cançons, l'entusiasme flamejarà desbordat en totes les nostres ànimes i tots ens sobrem més germans i tots descobrirem aquella llum misteriosa que tan mateix ens fa ésser millors.

Ja era hora que tú, gloriós Orfeó Català, vinguesses, seguint el teu fervorós apostolat amorós les nostres ànimes; ja era hora de que vinguesses a desvetllar-nos amb les teves cançons; ja era hora de que vinguesses a elevar-nos i a encelar-nos amb la teva fe i amb caritat del teu art excel·lent.

Sembra, sembra Orfeó Català, pel cel i pel ar i per la terra, les teves cançons de glòria d'esperança. Elles fructificaran i granaran i donaran flors i donaran fruit, el Déu ho vol, seu dia.

Avui per tú, benemèrit Orfeó Català, no solament repiquen a festa les campanes de Canet sinó que també hi repiquen totes les campanes d'aquesta Costa que és com el paradís oleïat de la nostra terra.

I amb les campanes de la festa i amb les cançons de l'alegria, els nostres cors s'esbrollen i es retroben.

Sembla com si tota ombra s'esvaeís pels teus cants de fe i de llum! Sembla com si una nova vida comença després de cada cançó teva! Sembla com si fóssim per sempre exempts de malhastrança després d'haver respost al clam de les teves veus! Sembla com si una benedicció del cel s'estén amb tú, Orfeó Català, damunt la terra!

Déu te guardi, avui i per molts anys, Orfeó Català, dels nostres amors i dels nostres ideals!

Benvingut sies entre nosaltres!

Salvet

En presentar-se l'Orfeó amb el mestre Millet al front esclatà una sorollosa ovació que durà llarga estona. A la fi el mestre pren la batuta i comença el concert amb «La nina i el moliner». Segueixen les altres composicions i la senyoreta Fornells acompanyada al piano pel mestre Salvat cantà impecablement «No et coneixia» i «Voreta la mar» del nostre amic senyor Borràs de Palau qui de la ma de l'excel·lent cantant va haver de saludar el públic qui aplaudia incessantment.

Després la senyoreta Fornells va cantar «La Balala» del mestre Millet el qual hagué de sortir a rebre l'ovació inabundable que se li tributava.

«La nostra verema» del mestre Morera fou b'sada davant l'insistència del públic.

La segona part, tota del mestre Vives, fou un seguit d'aplaudiments. Particularment «Processó a muntanya» i «La Balanguera» foren acollides amb gran entusiasme. El mestre Vives qui estava entre el públic amb la seva distingida família fou aclamat al final de les composicions.

En acabar aquesta part els organitzadors del concert feren ofrena d'una magnífica llagada a l'Orfeó Català.

La tercera part acabà d'entusiasmar l'auditori en particular «La mort de l'escolà» i el «Crede» de la «Missa del Papa Marcel».

Al tren

En acabar el concert, com que el temps apremia, tothom marxa ràpidament cap a l'estació on el tren ja està preparat. Fa un vent molt fred i tothom surt abrigat com pot.

I a tres quarts de vuit els orfeonistes marxen de Canet acompanyats per tot un poble satisfet d'un dia que ha semblat de festa major.

Una neta frísta

En el segon intermèdi, la senyora Carme Duran, vídua Sanromà, mare dels nostres amics Antoni, Joan Maria i Leandre Sanromà, va sofrir un atac de febrilada. El fet causà una gran impressió entre el públic, car la respectable senyora és molt estimada a Canet.

Ràpidament fou conduïda al seu domicili pels seus desconsolats fills on quedà en greu estat.

Desitgem que l'alarma dels primers moments no es confirmi i que es restableixi el més aviat possible.

Mercès a tots

En nom del DIARI DE MATARÓ agraïm a tots els nostres bons amics de Canet de Mar les atencions que tingueren pel nostre representant i els felicitem pel grand ós èxit de la festa.

Catalunya

L'ORFEO CATALA A CANET DE MAR

L'arribada. — La salutació del poble a l'Orfeo. — Visita a la vila. — El concert

Ahir, la nostra primera entitat orfeònica, el meritíssim Orfeo Català, féu una visita de germanor a la riallera vila de Canet de Mar. Les campanes de Canet repicaren festosament des de bon matí; la joia emplenava les llars modestes, i celebrava l'esdeveniment.

L'ARRIBADA

A dos quarts d'onze del matí arribà l'Orfeo a la vila de Canet, on era esperat, a l'estació, per una gentada immensa, la qual ovacionà entusiàsticament els orfeonistes, ovació que es repetí d'una manera imponent en aparèixer al vestibul de l'estació la venerable figura del mestre Millet.

Seguidament l'Orfeo a l'església parroquial, acompanyat d'una gran gentada que el seguia, entre la qual es repartí la següent

"SALUTACIO DEL POBLE DE CANET A L'ORFEO CATALA

Déu te guardi, Orfeo Català. Benvingut sies entre nosaltres!

Canet t'obre de bat a bat les portes, t'obre, molt més, de bat a bat el cor.

T'hem seguit, constants i fidels, anys i més anys en els teus gloriosos romiatges a través de les terres nostres, i, al fruit amb la joia que s'exhala de les teves puríssimes cançons, i al plorar amb l'emoció intensa que elles ens encomanen, el desig de què aquestes cançons ressonessin un dia en la nostra vila, se'ns feia cada vegada més viu i més imperiós; cada vegada més irresistible.

Passava el temps i sentíem com una santa enveja d'aquells llocs que podien oferir-te, amb entusiasme i amb amor, el seu hostatge i podien rebre't generosos i podien gaudir-se de la teva alta i exemplar espiritualitat i podien homenatjar-te amb l'efusió que mereixes.

Canet, la vila joiosa i riallera, que viu, adalerada i feinejant, arran mateix de l'aigua blava, ha volgut, sempre i a tota hora, tenir un lloc d'honor, al costat de les seves germanes, en totes les vibracions de la cultura i de l'esperit en la nostra terra.

Ella ha portat, humil però fèrvida, el seu petit impuls a l'obra dels Orfeons de Catalunya i ha estimat sempre l'obra gegantina i meravellosa de l'Orfeo Català, que tan directament ha contribuït al desenrotllament musical del nostre país i ha estat l'ànima de tot el nostre renaixement coral, com una de les més altes i més nobles i més genuïnes representacions del nostre esperit racial.

Avui tot l'aire de Canet vibra amorós amb ressons inefables de joia i de festa. Aquell desig constant, aquell somni ideal s'ha convertit en la més bella i més falaguera de les realitats.

El meritíssim Orfeo Català, amb el seu eminent mestre Lluís Millet i amb tots els seus altres mestres cooperadors i amb tots els seus braus cantaires, com una immensa família, abrindada

lles d'orfeonistes acompanyats per gent del poble, passejant pels carrers de Canet de Mar, esperant l'hora de dinar.

Amablement acompanyats pel conegut industrial Josep Tenes, els representants de la premsa visitàrem el bell santuari de Nostra Dona de la Misericòrdia, en el restaurant del qual ens reunírem en amigable àpat, que no acabà fins a l'hora de dirigir-nos al concert de l'Orfeo.

EL CONCERT

Aquest concert havia cridat l'atenció, no solament de la vila de Canet, sinó de tots els pobles del voltant. No és estrany, doncs, que al local on havia de cantar l'Orfeo, s'hi trobessin reunides prop de quatre mil persones.

A dos quarts de cinc sortí l'Orfeo, i fou ovacionat per aquella gentada imponent.

Obrí el programa "La nina i el moliner", de Pérez Moya. Seguien, després, "La filla del marxant", de Cumelles-Ribó, "El fill de don Gallardó", de Sancho-Marraco; "El caçador i la pastora", de Botey, i "La nostra verema", de Morera, bellament cantades, a veus mixtes, per l'Orfeo, i mereixent els honors del bis "El fill de don Gallardó" i "El caçador i la pastora".

En aquesta primera part, la senyora Fornells, acompanyada al piano pel mestre Salvat, cantà "No et coneixia" i "Vora la mar", de Borràs de Palau i "La Baladí", del mestre Millet.

La segona part era dedicada exclusivament a obres del mestre Amadeu Vives. Varen cantar "La fira", "Jesús i Sant Joan", "Canta i vola que fa sol", gràcil cançoneta; "Processó a muntanya", cançó bellament descriptiva, i "La balanguera". Acabada aquesta cançó, amadeu Vives fou ovacionat amb entusiasme, i això constituí un acte d'homenatge popular a l'obra del mestre.

La tercera part era dedicada també a obres de veus mixtes, cantant "Entre flors" i "La mort de l'escolà", del mestre Nicolau, "Tres ocellets del paradís", de Ravel; "Cançoneta", de Massarani, i "Credo de la missa Papa Marcel", de Palestrina.

Acabat el concert, el públic, a peu dret, ovacionà el mestre Millet i els seus cantaires, als quals acompanyaren fins a l'estació.

El grup d'entusiastes organitzadors d'aquest acte, oferí una bella corbata per a la senyera de l'Orfeo.

"La Veu"

29 Octubre 1928

Catalunya

L'ORFEO CATALA A CANET DE MAR

L'arribada. — La salutació del poble a l'Orfeo. — Visita a la vila. — El concert

Ahir, la nostra primera entitat orfeònica, el meritíssim Orfeo Català, féu una visita de germanor a la riallera vila de Canet de Mar. Les campanes de Canet repicaren festosament des de bon matí; la joia emplenava les llars modestes, i celebrava l'esdeveniment.

L'ARRIBADA

A dos quarts d'onze del matí arribà l'Orfeo a la vila de Canet, on era esperat, a l'estació, per una gentada immensa, la qual ovacionà entusiàsticament els orfeonistes, ovació que es repetí d'una manera imponent en aparèixer al vestibul de l'estació la venerable figura del mestre Millet.

Seguidament l'Orfeo a l'església parroquial, acompanyat d'una gran gentada que el seguia, entre la qual es repartí la següent

"SALUTACIO DEL POBLE DE CANET A L'ORFEO CATALA

Déu te guardi, Orfeo Català. Benvingut sies entre nosaltres!

Canet t'obre de bat a bat les portes, t'obre, molt més, de bat a bat el cor.

T'hem seguit, constants i fidels, anys i més anys en els teus gloriosos romiatges a través de les terres nostres, i, al fruit amb la joia que s'exhala de les teves puríssimes cançons, i al plorar amb l'emoció intensa que elles ens encomanen, el desig de què aquestes cançons ressonessin un dia en la nostra vila, se'ns feia cada vegada més viu i més imperiós; cada vegada més irresistible.

Passava el temps i sentíem com una santa enveja d'aquells llocs que podien oferir-te, amb entusiasme i amb amor, el seu hostatge i podien rebre't generosos i podien gaudir-se de la teva alta i exemplar espiritualitat i podien homenatjar-te amb l'efusió que mereixes.

Canet, la vila joiosa i riallera, que viu, adalerada i feinejant, arran mateix de l'aigua blava, ha volgut, sempre i a tota hora, tenir un lloc d'honor, al costat de les seves germanes, en totes les vibracions de la cultura i de l'esperit en la nostra terra.

Ella ha portat, humil però fèrvida, el seu petit impuls a l'obra dels Orfeons de Catalunya i ha estimat sempre l'obra gegantina i meravellosa de l'Orfeo Català, que tan directament ha contribuït al desenrotllament musical del nostre país i ha estat l'ànima de tot el nostre renaixement coral, com una de les més altes i més nobles i més genuïnes representacions del nostre esperit racial.

Avui tot l'aire de Canet vibra amorós amb ressons inefables de joia i de festa. Aquell desig constant, aquell somni ideal s'ha convertit en la més bella i més falaguera de les realitats.

El meritíssim Orfeo Català, amb el seu eminent mestre Lluís Millet i amb tots els seus altres mestres cooperadors i amb tots els seus braus cantaires, com una immensa família, abrandada per una mateixa fe i per un mateix ideal, són els seus hostes honorables.

Avui, a Canet no es parlarà més que d'estimació i de cançons, l'entusiasme flamejarà desbordat en totes les nostres ànimes i tots ens sabrem més germans i tots descobrirem aquella llum misteriosa que tanmateix ens fa ésser millors.

Ja era hora de què tu, gloriós Orfeo Català, vinguessis, seguint el teu fervorós apostolat, a amorosir les nostres ànimes; ja era hora de què vinguessis a desvetllar-nos amb les teves cançons; ja era de què vinguessis a elevar-nos i a encelar-nos amb la teva fe i amb la caritat del teu art excels.

Sembra, sembra, Orfeo Català, pel cel i per la mar i per la terra, les teves cançons de glòria i d'esperança. Elles fructifiquen i granaran i donaran flors i donaran fruit, si Déu ho vol, al seu dia.

Avui, per tu, benemèrit Orfeo Català, no solament repiquen a festa les campanes de Canet sinó que també repiquen totes les campanes d'aquesta Costa que és com el paradís soleiat de la nostra terra.

I amb les campanes de la festa i amb les cançons de l'alegria, els nostres cors s'esbrollen i es retroben.

Sembla com si tota ombra s'esvaís pels teus cants de fe i de llum! Sembla com si una nova vida comença després de cada cançó teva! Sembla com si fossim per sempre exempts de malhaurança després d'haver respost al clam de les teves veus! Sembla com si una benedicció del cel s'estén amb tu, "Orfeo Català", damunt la terra!

Déu te guardi, avui i per molts anys, "Orfeo Català", dels nostres amors i dels nostres ideals!

Benvingut sies entre nosaltres! Salve!

L'OFICI

A les onze, amb l'església curulla de fidels, tingué lloc l'ofici, en el qual la capella de Sant Felip Neri (secció d'homes i nois de l'Orfeo), cantà la missa "Te Christus Suplices", de Bouvin. La secció de noies i homes de l'Orfeo Català, cantà una salve.

A l'ofici assistiren les autoritats de la vila i nombrosos veïns de les viles i pobles propers.

A la sortida, hom es dirigí a les escoles de Canet, on es procedí a l'estatjament dels orfeonistes entre les diverses cases del poble, en les quals eren acollits amb una cordialitat admirable.

VISITA A LA VILA

A migdia, hom pogué veure co-

lles d'orfeonistes acompanyats per gent del poble, passejant pels carrers de Canet de Mar, esperant l'hora de dinar.

Amablement acompanyats pel conegut industrial Josep Tenes, els representants de la premsa visitarem el bell santuari de Nostra Dona de la Misericòrdia, en el restaurant del qual ens reunirem en amigable àpat, que no acabà fins a l'hora de dirigir-nos al concert de l'Orfeo.

EL CONCERT

Aquest concert havia cridat l'atenció, no solament de la vila de Canet, sinó de tots els pobles del voltant. No és estrany, doncs, que al local on havia de cantar l'Orfeo, s'hi trobessin reunides prop de quatre mil persones.

A dos quarts de cinc sortí l'Orfeo, i fou ovacionat per aquella gentada imponent.

Obrí el programa "La nina i el moliner", de Pérez Moya. Seguien, després, "La filla del marxant", de Cumelles-Ribó, "El fill de don Gallardó", de Sancho-Marraco; "El caçador i la pastora", de Botey, i "La nostra verema", de Morera, bellament cantades, a veus mixtes, per l'Orfeo, i mereixent els honors del bis "El fill de don Gallardó" i "El caçador i la pastora".

En aquesta primera part, la senyora Fornells, acompanyada al piano pel mestre Salvat, cantà "No et coneixia" i "Vora la mar", de Borràs de Palau i "La Baladí", del mestre Millet.

La segona part era dedicada exclusivament a obres del mestre Amadeu Vives. Varen cantar "La fira", "Jesús i Sant Joan", "Canta i vola que fa sol", gràcil cançoneta; "Processó a muntanya", cançó bellament descriptiva, i "La balanguera". Acabada aquesta cançó, amadeu Vives fou ovacionat amb entusiasme, i això constituí un acte d'homenatge popular a l'obra del mestre.

La tercera part era dedicada també a obres de veus mixtes, cantant "Entre flors" i "La mort de l'escolà", del mestre Nicolau, "Tres ocellets del paradís", de Ravel; "Cançoneta", de Massarani, i "Credo de la missa Papa Marcel", de Palestrina.

Acabat el concert, el públic, a peu dret, ovacionà el mestre Millet i els seus cantaires, als quals acompanyaren fins a l'estació.

El grup d'entusiastes organitzadors d'aquest acte, ofrenà una bella corbata per a la senyera de l'Orfeo.

"La Nau"

29 Octubre 1928

CANET DE MAR

CONCIERTO POR EL ORFEÓ CATALÁ

Puede sentirse orgullosa esta localidad del acto celebrado en la tarde del domingo con

motivo del concierto que dió en la que fué fábrica de tejidos de don Rosendo Peltx el notable conjunto que forma nuestra primera entidad musical el glorioso Orfeó Catalá, que dirige el insigne maestro Luis Millet.

Canet de Mar pueda estampar en letras de oro en su historia la fecha del 28 de Octubre de 1928. El esfuerzo que representa organizar un concierto como el dado por el Orfeó Catalá, en una localidad como Canet de Mar es digno de los más grandes elogios y refleja espléndidamente el grado de cultura de una población.

Bien por Canet de Mar, del que guardará gratísimo recuerdo el Orfeó Catalá, pues fueron objeto sus componentes de las debidas consideraciones en el hospedaje cariñoso que les brindaron los canetenses, los cuales tuvieron a gran honor el sentarles a su mesa.

A las diez y media de la mañana llegó a Canet de Mar el Orfeó Catalá, con su director, el maestro Luis Millet; el subdirector, don Martín Millet; acompañados del presidente, don Joaquín Gabet; vicepresidente, don Vicente Moragas; tesorero, don Tomás Millet; secretario, don Pascual Boada, y todos los vocales, y el doctor Fontanillas. Gran número de acompañantes les precedían.

Fueron recibidos los barceloneses en la estación por la sociedad coral obrera La Estrella, la Cooperativa La Canetense, con sus secciones de Cultura, el entusiasta Grupo de Cultura e imponense gentío.

La población ofrecía magnífico aspecto, reflejándose la alegría por la fiesta musical que debía tener lugar por la tarde, que hizo que afluyesen de todas las poblaciones cercanas gran número de familias que querían sumarse al homenaje que Canet de Mar rendía al Orfeó Catalá.

Dirigiéronse los visitantes a la parroquial iglesia, donde se celebraban brillantes cultos en honor de Cristo-Rey. Durante el oficio, la Capilla de música de San Felipe Neri, bajo la dirección del maestro Pujol, interpretó admirablemente la "Misa Brouwin" y el Orfeó Catalá, bajo la dirección del maestro Millet, ofreció al concurso durante el ofertorio "Melodía Gregoriana" y "Al cel blau", de Millet.

El templo, lleno a rebosar, ofrecía el aspecto de las más grandes solemnidades.

Visitaron los del Orfeó Catalá el Santuario de la Misericordia, Escuela Montessori, Cooperativa Canetense, Sociedad Coral La Estrella y otras, siendo en todas partes objeto de las mayores atenciones y pruebas de consideración.

Por la tarde, la concurrencia de forasteros fué extraordinaria, con objeto de asistir a la fiesta musical.

A las cuatro menos cuarto dióse entrada al público en las salas de la ex fábrica Peltx, quedando esta llena completamente.

A las cuatro y media, en un tablado levantado al efecto, dispúsose el Orfeó Catalá a dar el concierto anunciado. El público recibió con una gran ovación a cantantes y maestro. Hecho el silencio, el Orfeó desarrolló admirablemente el selecto programa, integrado por composiciones de Pérez Moya, Cunneha Ribó, Sancho Marraco, Botey, Borrás de Palau, Millet, Morera, Vives, Nicolau, Ravet, Massarani y Palestrina. Director y ejecutantes recibieron calurosos y unánimes aplausos del concurso, teniendo que repetir "El cazador i la pastoreta", "No't coneixia" y "Al cel blau".

Los solos estuvieron a cargo de la señora Rognells, señorita Roca, y señores Torras y Torras Grespó, que fueron aplaudidísimos, lo mismo que el maestro Salvat, en su acompañamiento al piano.

Los maestros Vives (Amadeo), Borrás de Palau (Juan) y algún otro, que asistieron al concierto, fueron aclamados, y en particular el maestro director señor Millet.

En la segunda parte, el presidente del Grupo de Cultura, de Canet de Mar, don José Foré, ofreció al Orfeó Catalá una artística corbata para su "senyera", obsequio del pueblo de Canet. En ella, primorosamente bordados, aparecen los escudos de Canet y Barcelona.

A las siete y media y ante el mayor entusiasmo, terminó el concierto, del que pueden sentirse satisfechos tanto Canet de Mar como el Orfeó Catalá.

La población en masa acudió a la estación a despedir al Orfeó.—Borrás.

"Las Noticias"

30 Octubre 1.928

L'Orfeó Català a Canet de Mar

La magnífica festa de diumenge

Diumenge, l'Orfeó Català, la nostra primera i gloriosa institució coral, acceptant generosa i entusiasta invitació, visità la vila de Canet de Mar, una de les més pintoresques, més netes i més jolives de la nostra imponderable Costa. El gest dels canetencs ha d'omplir-los de satisfacció i d'orgull. És superior a les possibilitats de la seva categoria, però ha estat un fet gràcies a l'esforç mancomunat de tot el poble de Canet. Tots i tothom hi han cooperat amb la més gran bona voluntat.

Els patricis que tingueren la pensada i han tingut cura de la complicada organització de l'acte i de moure una massa de 400 persones, nens, gentils damiselles i homes orfeonistes, llurs famílies i altres persones adherides a l'Orfeó; les benemèrites famílies canetencques, que no desmenten ara llur proverbial hospitalitat, s'oferiren i estatjaren en llurs domicilis un, dos, tres o quatre orfeonistes cada una, i alguna, com la del doctor Santinyà i el comte de la Vall de Canet, que n'estatjaren moltes més; les autoritats locals, donant tota mena de facilitats perquè reeixís la festa, i dient que, entre uns i altres, hi ha petites diferències de pensar, però que en moments com aquests tots són uns, tot pensant en la major glòria de la vila; les autoritats eclesiàstiques que en sa «Fulla Parroquial» de diumenge publicaven aquesta expansiva salutació:

«A l'Orfeó Català: mestre Millet; nobles cantaires: la parròquia de Canet us saluda. El nostre temple grandios avui vibrarà amb els vostres cantis. Per vosaltres serà solemnis-sima la nostra festa de Crist-Rei... Orfeó Català: Salut. Tot el nostre cor va en aquesta paraula.»

L'abnegat patrici cedint generosament el local de sa grandiosa fàbrica, que s'habilità enginyosament per encabir-hi còmodament la gernació que va concórrer al concert.

El nostre dilecte amic l'artista En Ramon de Campmany, comte de la Vall de Canet, muntant amb sumptuosos domasos, tapisos d'alta lliça, tan valuosos com si fossin Gobelins, gran mirall barroc, artístic i típic canapè del segle XVIII, butaques, cornucòpies, etc., del seu museu del castell de Santa Florentina, una magníficent cambra perquè servis de principesc «camerino» al gran mestre Millet.

I la massa anònima del poble, el fautor de tots els èxits, que hi posà tot son entusiasme, i cooperà a la major honra i glòria de Canet, perquè fos possible la celebració de tan grandiosa festa artística, que sols es poden permetre les grans ciutats.

Diumenge, la bonica i xamosa vila de Canet fou capital de la «sens parió Costa de Llevant catalana».

L'ANADA I ARRIBADA

En tren especial marxaren de Barcelona les 385 persones que formaven l'expedició. A les estacions dels pobles per on passaven, sortien a les andanes bons amics i admiradors del mestre Millet a saludar el gloriós Orfeó Català.

A Canet, a l'estació, els van rebre la Comissió organitzadora i altres significades personalitats en representació del poble. La massa popular no hi era. S'estava per les portalades de les cases dels carrers pels quals havia de passar l'Orfeó i des d'elles el saludava afectuosament.

Els balcons estaven endomassats amb cobrellits i altres teles de virolats colors, amb llegendes a la festa catòlica de Crist-Rei.

A L'ESGLÉSIA

Les damiselles gentils i belles, tot posant-se les mantellines, s'apressaven a anar al temple, per arribar-hi abans que l'Orfeó i trobar-hi un lloc on encabir-se.

La grandiosa església va omplir-se de gom a gom. A dalt, a les galeries, tribunes hi havia una triple renglera de fidels.

Al pen del presbiteri es posà el mestre Millet i els seus orfeonistes. Les eixerides damiselles orfeonistes, cofades amb la graciosa i rica mantellina blanca de puntes. Al presbiteri, a l'un costat, l'Ajuntament; a l'altre la Junta de l'Orfeó, i al davant gran nombre de novicis de les Missions del Sagrat Cor de Maria, el qual noviciat és establert en el pròxim santuari patronal de la Mare de Déu de la Misericòrdia.

Se celebrà un ofici religiós solemníssim.

Allà a dalt, al cor, la selecció de l'Orfeó que forma la Capella de Música, dirigida pel mestre sots-director, En Francesc Pujol, va cantar la missa de Bonwing. A l'ofertori, tota la massa coral, dirigida pel mestre Millet, va cantar «Alleluia», i, després de la missa, Capella i tota la resta de la massa coral cantaren «Al cel blau», del mestre Millet, que causà una intensa emoció.

La sortida d'ofici fou animadíssima. A la plaça i voltants del temple, es comentava amb elogi l'artística execució de la missa i les altres composicions.

A CASA LA VILA

Com ja és de consuetud, la Junta i Mestres de l'Orfeó anaren a Casa la Vila a saludar l'Ajuntament.

L'alcalde, senyor Alegret, i els regidors els van rebre a la sala-depatx de l'Alcaldia. El president de l'Orfeó, En Joaquim Cabot, amb entusiasmes paraules va saludar l'Ajuntament, com a representació del poble de Canet, i l'alcalde manifestà satisfacció perquè Canet ha pogut estatjar l'Orfeó i desitjà molts anys de vida al mestre Millet perquè pugui seguir sa artística tasca.

Es begué una copa de vi xampany trincant i glossant les paraules que s'havien pronunciat.

A DINARI

A l'edifici de l'escola s'establí l'oficina de distribució dels orfeonistes per les cases que havien sol·licitat l'honor de tenir-los a dinar a taula.

El mestre Millet, el president senyor Cabot i altres dels expedicionaris dinaren amb el doctor Santinyà, al qual acompanyaven sa venerable germana, els senyors Armangués i el nostre bon amic En Pere Manyach i llurs belles i gracioses

senyores, i altres comensals fins al nombre de setze.

El dinar fou servit a la placeta del Sol de la seva magnífica finca «Mirasol», al mig d'un bosquet de pins i plantes aromàtiques, a redós d'un turonet, de cara a la imponderable visió de les blanques cases del poble, limitada per la intensa blavor de la nostra mar, argentada pels reflexos d'un sol esplèndid; i al darrera, pel bell panorama de la serra, del santuari de la Misericòrdia, el castell de Santa Florentina i el Mont-alt rematat per la creu de Pedra-Castell. A dreta i esquerra, panoràmicament, tota la Costa amb sa mai prou lloada bellesa.

Aquest lloc és el menjador d'estiu de la família del doctor Santinyà.

El «menú» fou exquisit i les converses ameníssimes.

Després de dinar es va fer un passeig per la finca, en la qual hi ha bosc de pins ple de plantes aromàtiques de tota mena, conreus d'horta amb grans reserves d'aigua, jardí amb belles flors, fruiterars i una ben entesa canalització d'aigua, corals d'aviram, bou i cabres, etc.

La cuina i «waters» són situats dins d'excavacions fetes fora del casal i en lloc pertinent.

Les habitacions del casal «Mirasol» són instal·lades amb artística senzillesa i confort.

Tots els orfeonistes es «desfeien» lloant l'esplendidesa amb què havien estat tractats pels hospitalaris canetencs.

EL CONCERT

Eren les quatre l'hora de començar el concert. El doctor Santinyà, amb el seu auto, portà els seus hostes al local de Rossend Peix, que ja estava pleníssim de concurrència. Foren molts els que, malgrat d'advertir-los que no restava ni un sol seient disponible, volgueren entrar-hi i estar drets durant tot el concert.

Segons ens informaren, aquella gernació no era formada sols de canetencs, sinó que n'hi havia de molts altres pobles de la comarca. Els autòmibus d'aquelles localitats, tots vingueren atapeïts.

La sala estava ornamentada amb artístiques garlandes de verdor, que cobrien les encavallades de fusta que aguantaven el sostre.

Hi havia 70 rengleres de cadires a la sala principal, i moltes altres a la sala supletòria del costat.

Malgrat la grandiositat del local,

la sala resultà molt acústica i l'Orfeó se sentia perfectament de tots els indrets.

El mestre Millet s'instal·là al «principesc camerino», i en sortir a la sala fou saludat amb una grandiosa ovació.

Es cantà tot el programa amb l'afinació, justesa i bon gust de consuetud.

Els unànimes i insistents aplaudiments obligaren el mestre a bisar moltes de les composicions: «La filla del marxant», «El caçador i la pastoreta», i altres. «No et coneixia» i «A la voreta del mar», d'En Borràs de Palau, que era present, foren aplaudides i obligaren el compositor a sortir a rebre els aplaudiments.

«La fira», «Jesús i Sant Joan», «Canta i vola...», «Processó a muntanya», d'Amadeu Vives, també foren molt aplaudides i el mestre Vives es veié obligat d'alçar-se del seient i rebre els aplaudiments dels seus admiradors. «La Balengera» fou entusiàsticament ovacionada.

Igual fervorós entusiasme provocaren les composicions del mestre Nicolau «Entre flors», i «La mort de l'escolà», aplaudides xardorosament.

Una ovació, tan grandiosa com ell és en si, es tributà al «Credo» de la Missa del Papa Marcel, de Palestrina, que l'Orfeó, emportat per la intel·ligent batuta del mestre, va cantar amb una unió i un «entrain» inimitables. Els aplaudiments duraren una bona estona.

La comissió organitzadora féu ofrena a la ploriosa institució, d'una llagada de seda carmesí amb la inscripció «Canet a l'Orfeó Català, 1928».

La concurrència sortí del concert entusiasmada, ponderant la tasca del mestre Millet i dels seus orfeonistes amb les més xardoroses lloances.

MARXA

El concert s'havia fet més llarg del que es preveia i tantost s'acabà de cantar el «Credo» els orfeonistes se n'anaren ràpidament cap a l'estació, on ja el tren especial els esperava per a portar-los a Barcelona.

El viatge s'escurçà notablement perquè en la majoria dels cotxes els orfeonistes donaren un altre concert, cantant composicions del repertori, aplaudides entusiàsticament per tots els passatgers.

A tres quarts de nou arribaven a Barcelona. — P. P. i R.

“La Ven de Catalunya”

30 Octubre 1928

L'anada de l'Orfeo Català a Canet de Mar

Diumenge el gloriós Orfeo Català anà a la simpàtica vila de Canet de Mar, que l'acollí plena d'emoció, de joia i d'orgull. El poble sencer era a l'estació esperant l'arribada del tren especial que conduïa els cantaires i una gran multitud de barcelonins que volgué acompanyar-los fins a la gentil vila de la costa.

El tren arribà a dos quarts d'onze del matí. Hom tributà als orfeonistes una ovació formidable, que es féu emocionant en aparèixer el mestre Millet. Els visques i els aplaudiments acompanyaren la comitiva fins a l'església parroquial, on se celebrà l'ofici. La capella de Sant Felip Neri (secció d'homes i noies de l'Orfeo) cantà la missa "Te Cristus Suplices", de Bouvin, i la secció de noies i homes de l'Orfeo cantà una Salve.

Els cantaires foren estatjats a diversos cases de la vila, totes les quals els reberen amablement i entusiàsticament. Després de visitar les escoles de Canet, els cantaires visitaren la vila i el magnífic Santuari de Nostra Dona de la Misericòrdia. Després d'un banquet esplèndid, que durà fins a les quatre de la tarda, tingué lloc l'esperat concert per al qual hi havia una immensa expectació.

Amb la mestria i la majestat de conjunt a què ens té habituats l'Orfeo Català, sota la batuta del mestre Millet, interpretà "La nina i el moliner", de Pérez Moya; "La filla del marxant", Cumelles Ribó; "El fill de don Gallardó", de Sancho-Marraco; "El caçador i la pastora", de Botey, i "La nostra verema", de Morera, bellament cantades, a veus mixtes, per l'Orfeo, i havent d'ésser repetides "El fill de don Gallardó" i "El caçador i la pastora".

En aquesta primera part la senyora Fornells, acompanyada al piano pel mestre Salvat, cantà admirablement "No et coneixia" i "Vora la mar", de Borràs de Palau, i "La Baladí", del mestre Millet.

La segona part es consagrà exclusivament a obres del mestre Vives. Varen cantar "La fira", "Jesus i Sant Joan", "Canta i vola que fa sol", gràcil cançoneta; "Processó a muntanya", cançó bellament descriptiva, i "La Balanguera". Acaçada aquesta cançó, Amadeu Vives fou ovacionat amb entusiasme, i això constituí un acte d'homenatge popular a l'obra del mestre.

La tercera part fou dedicada també a obres de veus mixtes, cantant "Entre flors" i "La mort de l'escolà", del mestre Nicolau, "Tres ocellets del paradís", de Ravel; "Cançoneta", de Massarani, i "Credo de la missa Papa Marcel", de Palestrina.

L'ovació que el públic dedicà al mestre Millet i als orfeonistes en acabar el concert fou indescriptible. Per donar una prova de la festa major espiritual que per als catalans de Canet significava la visita de l'Orfeo Català, reproduïm la crida que fou profusament distribuïda amb motiu de l'arribada dels cantaires.

"SALUTACIÓ DEL POBLE DE CANET A L'ORFEO CATALA

Déu te guardi, Orfeo Català. Benvingut sies entre nosaltres!

Canet t'obre de bat a bat les portes, t'obre, molt més, de bat a bat el cor.

T'hem seguit, constants i fidels, anys i més anys en els teus gloriosos romatges a través de les terres nostrades i, en fruit amb la joia que s'exhala de les teves puríssimes cançons, i al plorar amb l'emoció intensa que elles ens encomanen, el desig de què aquestes cançons ressonessin un dia en la nostra vila, se'ns feia cada vegada més viu i més imperiós; cada vegada més irresistible.

Passava el temps i sentíem com una santa enveja d'aquells llocs que podien oferir-te, amb entusiasme i amb amor, el seu hostatge i podien rebre't generosos i podien gaudir-se de la teva alta i exemplar espiritualitat i podien homenatjar-te amb l'efusió que mereixes.

Canet, la vila joiosa i riallera, que viu, adalerada i feinejant, arran mateix de l'aigua blava, ha volgut, sempre i a tot hora, tenir un lloc d'honor, al costat de les seves germanes, en totes les vibracions de la cultura i de l'esperit en la nostra terra.

Ella ha portat, humil, però fèrvida, el seu petit impuls a l'obra dels Orfeons de Catalunya i ha estimat sempre l'obra generosa i meravellosa de l'Orfeo Català, que tan directament ha contribuït al desenvolupament musical del nostre país i ha estat l'ànima de tot el nostre renaixement coral, com una de les més altes i més nobles i més genuïnes representacions del nostre esperit racial.

Avui tot l'aire Canet vibra amorós amb ressons inefables de joia i de festa. Aquell desig constant, aquell somni ideal s'ha convertit en la més bella i més falaguera de les realitats.

El meritíssim Orfeo Català, amb el seu eminent mestre Lluís Millet i amb tots els seus altres mestres cooperadors i amb tots els seus braus cantaires, com una immensa família, abrandada per una mateixa fe i per un mateix ideal, són els seus hostes honorables.

Avui, a Canet no es parlarà més que d'estimació i de cançons, l'entusiasme flamejarà desbordat en totes les nostres ànimes i tots ens sabrem més germans i tots descobrirem aquella llum misteriosa que tanmateix ens fa ésser millors.

Ja era hora que tu, gloriós Orfeo Català, vinguessis, seguint el teu fer-

vorós apostolat, a amorosir les nostres ànimes; ja era hora que vinguessis a desvetllar-nos amb les teves cançons; ja era hora que vinguessis a elevar-nos i a encelar-nos amb la teva fe i amb la caritat del teu art excels.

Sembra, sembra, Orfeo Català, pel cel i per la mar i per la terra, les teves cançons de glòria i d'esperança. Elles fructificaran i granaran i donaran flors i donaran fruit, si Déu ho vol, al seu dia.

Avui, per tu, benemèrit Orfeo Català, no solament repiquen a festa les campanes de Canet, sinó que també repiquen totes les campanes d'aquesta Costa, que és com el paradís soleiat de la nostra terra.

I amb les campanes de la festa i amb les cançons de l'alegria, els nostres cors s'esbrollen i es retroben.

Sembla com si tota ombra s'esvaís pels teus cants de fe i de llum! Sembla com si una nova vida comença després de cada cançó teva! Sembla com si fóssim per sempre exempts de malaurança després d'haver respost al clam de les teves veus! Sembla com si una benedicció del cel s'estén amb tu, "Orfeo Català", damunt la terra!

Déu te guardi, avui i per molts anys, "Orfeo Català", dels nostres amors i dels nostres ideals!

Benvingut sies entre nosaltres!
Salve!

"La Publicitat"

31 octubre 1928

El Orfeó Catalá en Canet de Mar

Dos años consecutivos ha sido doblemente memorable en esta villa, levántase la fiesta de Cristo Rey.

El año último, no pudo ser más oportuna la designación de dicha solemnidad hecha por el celoso señor Cura-Párroco Rdo. doctor don José Comerma para inaugurar la nueva cruz de «Pedra de Castell» que se levanta en una eminencia de esta montaña en el mismo sitio en que todo el pueblo de Canet había venerado el símbolo de nuestra Redención monumentalmente erigido en aquel atractivo mirador de la costa.

Este año la festividad del último domingo de octubre ha tenido también especial relieve no ya artístico si que además religioso, puesto que la verida a Canet del incomparable Orfeó Catalá, que como saben nuestros lectores debía dar en esta villa un notabilísimo concierto la tarde del propio domingo, permitió combinar ya de un modo inicial para dicho día la colaboración de tan eximia entidad lírica en los Divinos Oficios que con toda solemnidad habían de celebrarse en el grandioso templo parroquial y a los cuales asistió en corporación el excelentísimo Ayuntamiento y demás autoridades locales, representaciones varias y todo el pueblo de Canet en el cual la profunda raigambre de piedad que debe a sus antepasados y que se hace siempre ostensible en el culto, ya centenario a la Virgen de la Misericordia vigoriza todas las manifestaciones religiosas, todos los actos en que se exterioriza la devoción de los canetenses.

En tren especial llegaron a esta villa todas las secciones del «Orfeó Catalá» y al frente de ellas el eminente maestro Millet, los señores presidente y vicepresidente de tan preciosa institución musical don Joaquín Cabot y don Vicente de Moragas, algunos otros señores vocales de la Junta directiva del secretario señor Boada y los maestros Pujol, Salvat, profesora señora Wherle y algunas personalidades adscritas a la jornada artístico-religiosa a que venimos asistiendo.

Al descender del tren los expedicionarios viéronse aclamados por la Junta organizadora de aquella y trasladáronse a la iglesia parroquial donde la sección del «Orfeó» que forma Capilla de música interpretó la Misa «Te Christus Supplices» de Bouvier, bajo la dirección del maestro Pujol.

Después de todas las secciones cantaron la batalla del maestro Millet e «Ave» y a la terminación del Santo Sacrificio entonaron el cántico «Alceba» del propio maestro Millet que produjo honda impresión en el ánimo de todos los fieles que eran en número exorbitante y ocupaban la vasta nave y tribunas del templo. El crucero se destinó a los orfeonistas y a algunas personalidades y representaciones.

Terminada la función religiosa el maestro Millet y la Junta del Orfeó se dirigieron a la Casa Consistorial.

“El Correo Catalán”

1 November 1928

El Orfeo Catalá en Canet de Mar

Dos años consecutivos ha sido doblemente memorable en esta villa levantada la fiesta de Cristo Rey.

El año último, no pudo ser más oportuna la de ignación de dicha solemnidad hecha por el celoso señor Cura-Párroco Rdo. doctor don José Comerma para inaugurar la nueva cruz de «Pedra de Castell» que se levanta en una eminencia de esta montaña en el mismo sitio en que todo el pueblo de Canet había venerado el símbolo de nuestra Redención monumentalmente erigido en aquel atractivo mirador de la costa.

Este año la festividad del último domingo de octubre ha tenido también especial relieve no ya artístico si que además religioso, puesto que la verida a Canet del incomparable Orfeo Catalá, que como saben nuestros lectores debía dar en esta villa un notabilísimo concierto la tarde del propio domingo, permitió combinar ya de un modo inicial para dicho día la colaboración de tan eximia entidad lírica en los Divinos Oficios que con toda solemnidad habían de celebrarse en el grandioso templo parroquial y a los cuales asistió en corporación el excelentísimo Ayuntamiento y demás autoridades locales, representaciones varias y todo el pueblo de Canet en el cual la profunda raigambre de piedad que debe a sus antepasados y que se hace siempre ostensible en el culto, ya centenario a la Virgen de la Misericordia, vigoriza todas las manifestaciones religiosas, todos los actos en que se exterioriza la devoción de los canetenses.

En tren especial llegaron a esta villa todas las secciones del «Orfeo Catalá» y al frente de ellas el eminente maestro Millet, los señores presidente y vicepresidente de tan preciosa institución musical don Joaquín Cabot y don Vicente de Moragas, algunos otros señores vocales de la Junta directiva del secretario señor Boada y los maestros Pujol, Salvat, profesora señora Wherle y algunas personalidades adscritas a la jornada artística-religiosa a que venimos asistiendo.

Al descender del tren los expedicionarios vieron aclamados por la Junta organizadora de aquella y trasladados a la iglesia parroquial donde la sección del «Orfeo» que forma Capilla de música interpretó la Misa «Christus Supplices» de Bouvier, bajo la dirección del maestro Pujol.

Después de todas las secciones cantaron la batalla del maestro Millet «Cantata» y a la terminación del canto Sacificio entonaron el cántico «Alceban» del propio maestro Millet que produjo honda impresión en el ánimo de todos los fieles que eran en número exorbitante y ocupaban la vasta nave y tribunas del templo. El crucero se destinó a los orfeonistas y a algunas personalidades y representaciones.

Terminada la función religiosa el maestro Millet y la Junta del Orfeo se dirigieron a la Casa Consistorial, donde fueron recibidos por el digno señor Alcalde don Juan Alegret y el Ayuntamiento en pleno, cambiándose frases de alta estima y consideración las autoridades y los visitantes. Se obsequió a éstos con un delicado lunch.

Canet en masa se esforzó en hacer agradable la estancia en la población a los orfeonistas a quienes se hospedó, según acepta la distribución en casas particulares.

El doctor Santina y su distinguida esposa y don Ricardo Campmany y doña Julia de Montaner de Campmany colmaron de agasajos a las primeras figuras del Orfeo Catalá.

Al interés de los canetenses por admirar a esta primera institución coral hay que añadir que gran número de forasteros con igual deseo llegaban en distintos vehículos a esta villa a medida que se acercaba la hora del concierto.

El espacioso y acústico local que se dispuso para aquel, llenóse con creces ya mucho antes de que se le diese principio.

En la enorme concurrencia figuraban muchos señores sacerdotes, los directores de las agrupaciones corales de la localidad entre ellos el benemérito don Tomás Jover, fundador del «Orfeo Canetense», el reverendo don José Soler que lo es del «Orfeón Misericordia», el profesor don Juan Xiques, quien dirige también actualmente agrupaciones siniales de carácter eminentemente popular, las señoritas que constituyen la sección lírica de entidades como la Asociación de Hijas de María, que preside la señorita Dotras, la Capilla de música de la parroquia con el distinguido profesor Rdo. don Jaime Puig quien trabaja eficazmente en ella con el Rdo. Soler antes citado y en suma todo el elemento musical de Canet que desde su entre la imponente concurrencia formada por todas las clases sociales de la localidad seguía aún con mayor avidez y entusiasmo el selectísimo concierto.

He aquí el programa del mismo:

Primera parte: «La nina y el molinero», de Pérez Moya; «La filla del marxant», de Cumelars Ribó; «El fill de Don Galardó», de Sancho Marraco; «El caçador y la pastorela», de Botey; «No't conexas» y «Voreta la mar», de Borrás de Palau; «La Balala», de Millet; «La nostra verema», de Morea.

Segunda parte: «La fira», «Jesús y Sant Joan», «Canta y vola, que fa sol», «Processó a muntanya», «La Balanguera», de Vives.

Tercera parte: «Entre flors», de Nicolau; «Tres colets del paradís», de Ravel; «Cançoneta», Massarani; «La mort de l'escolá», de Nicolau; «Credo de la Missa «Papa Marcel», Paetrina. (Solos por la señora Fornells, señorita Roca y señores Torra y Crespo).

La imponente masa del «Orfeo Catalá» interpretó con gran aliento y con perfección indecible todo el programa en cuya primera parte la eminente «federista» insustituible elemento del propio orfeón, cantó acompañada con exquisito gusto al piano por el maestro Salvat, tres melodías de un modo admirable debiendo repetir dos de ellas y siendo ovacionada con los autores de las mismas como lo fué después el celebrado maestro Vives, presente también en la sala cuando las tres secciones corales interpretaron obras suyas en la siguiente sección del programa.

Y el maestro Millet que tiene un formidable expediente de méritos con traídos desde a fundación y excepcional actuación del «Orfeo Catalá» recibió como si el instinto popular se diese perfecta cuenta de ello—aplausos de antes que de inieron una ovación sin límites después de cada número del concierto, al presentarse en el estrado y a la terminación de aquel.

El «Credo del Papa Marcel» que le puso fin como si además de la creación artística que encierra y la valiente ejecución que obtuvo fué—se la afirmación de la fé que aún brilla en todas las manifestaciones de nuestro pueblo, puso digno remate a la fiesta de Cristo-Rey que de modo inolvidable celebró este año la villa de Canet de Mar.

Queda por decir que ya en el tren de regreso pasó a cumplimentar al «Orfeo Catalá» la Junta organizadora de su gloriosa expedición a Canet la cual presidía el señor Fós, acompañado del Rdo. Tarré y otras personalidades locales, mientras numeroso público esperaba en los andenes la partida del convoy para saludar y apacudir por última vez a los expedicionarios. B.

Noviembre 1.928

CANET DE MAR

Un verdadero acontecimiento artístico, dando a estas palabras su significación rigurosa, fué la jornada que el benemérito Orfeón Catalá dedicó a esta villa, secundando los deseos y las iniciativas de una digna representación local.

La expedición del «Orfeo» y personalidades adscritas, se hizo en tren especial. Desde su llegada a esta población, todos los elementos de la artística entidad viéronse constantemente agasajados por los canetenses.

Por la mañana cantó la sección de capilla de música del «Orfeo», una selecta misa en la iglesia parroquial, aparte de composiciones por todos los elementos del mismo, que sobrecogieron a la enorme concurrencia de fieles por su misticismo y exquisito efecto de sonoridad.

El maestro Millet y la junta de la entidad cumplimentaron al Ayuntamiento. El alcalde señor Aegret tuvo para dicha representación toda suerte de deferencias.

Una concurrencia que excedía del número de tres mil, escuchó por la tarde el notabilísimo

concerto que el «Orfeo Catalá» daba en un espacioso recinto dispuesto al efecto.

El selecto programa fué interpretado de un modo admirable bajo la certera batuta del maestro Millet, a quien el público ovacionó repetidamente, y sobre todo después de «La mort de l'escolá», de Nicolau y del «Credo del Papa Marcelo», de Palestrina.

Los maestros Amadeo Vives y Borrás de Palau, presentes en la audición, viéronse festejados por la imponente concurrencia, al ser ejecutadas sus respectivas composiciones. La distinguida solista señor Fornells alcanzó muchos plácemes.

Terminó el concierto entre vítores y aplausos calurosos al maestro Millet y al «Orfeo Catalá».

"La Vanguardia"

3 November 1928